

MŪSŲ LIETUVA

NR. 2 (1433) — 1976 M. SAUSIS — JANEIRO 15 D. — 1,50 kr.
R. Juatindiba, 20 (28) Caixa Postal 4421 — 01000. SP. Tel. 273-0338 8

LIETUVIŲ IMIGRACIJOS BRAZILIJON 50-METIS (1926—1976)

J.E. Vysk. Ant. Deksnio žodis São Paulo katedroje
Kongreso Mišių proga, 1976.I.4

*Broliai lietuviai,
Auštančią dieną
Mūsų nors sūnūs
vis gi išvys.*

(Iš „Nebeužtvenksi upės bėgimo“)

I. Mes lietuviai, išsisklaidę pasauly, ypač laisvam, esame, sakoma, mūsų tautos atgimimo ir nepriklausomybės viltis. Mes ypač tai taikom jaunimui.

Ar iš tikro teesame tik viltis? — Permaža iš mūsų reikalaujama.

Jei Lietuva šiandien teturėtų vien tik viltį, ji savo laisvės neatgautų. Jei mes tik viltį turėsime — mažai prisidėsime.

Mūsų kovojanti tauta Lietuvoj turi ne tik viltį o ir tvirtą tikėjimą ir didelę meilę.

Prieš mūsų viltį turi pirma eiti ir stovėti mūsų tikėjimas.

Mūsų krikščioniškas tikėjimas yra nenugalima jėga. Jos nenugalėjo Romos imperija. Toji jėga stiprina ir mūsų tautą.

Jei mes lietuviai, gyvenę lasive, tekalbame apie viltį, o tikėjimą išjungtume — nepajėgsime išsilaikyti, viena viltis ilgai negyvuos.

Pažiūrėkime į mūsų iševius, kurie praeito šimtmečio pabaigoje, šio pradžio ir po karų turėjo Lietuvą apleisti. Tikintieji sukūrė papijas, įsteigė mokyklas, spaudą — Lietuvos ir lietuvių vardą. O tie lietuviai, kurie pamynė po kojų savo religines tradicijas, išsižadėjo Kristaus ir Bažnyčios, ką jie sukūrė vertingo? Kai kurie išsižadėjo savo tautos ir net pavergė ją ėmė liaupsinti.

Kad mes esame tvirti, atsparūs, nepalūžtume, ir kad tik tikėjimas mus stiprina, pastebėjo kiti. Štai iš koncentracijos lagerio Dimitro Panino Sologdino atsiminimai, kur apie lietuvius taip rašo:

„Kai mudu su Solženicinu atvykome į koncentracijos stovyklą, lietuviai mus imponavo solidarumu, drąsa ir gana daug prisidėjo prie mūsų vedamos kovos prieš stalininę vergiją. Jų pavyzdys man padėjo suprasti kaip yra reikalingos draugijos bei sambūriai, pagrįsti religiniu principu“.

Medituoja jis vienoj Vilniaus bažnyčioj. Pasirodė jaunas kunigas iš už pilioriaus. Užvedė kalbą. Kunigas nepasitiki maskviečiu. „Man padarė labai stiprų įspūdį — buvo panašus į arkangelą Mykolą, švytuojantį savo ugniniu kardu ties rojus vartais. Tuo momentu man buvo aišku: kol kas tokiu kunigu, Katalikų Bažnyčia nugalės visas, kliūtis, kokios jos bebūtų. ...Būki Bažnyčios kariu, o visa kita bus pridėta. Jau seniai buvau priėjęs išvadą, bet dabar, žiūrėdamas į šį kunigą, regimai įsitikinau“.

Kai tauta turi tikėjimą, ji stovi ant tvirtų moralinių pagrindų.

Tikėjimas — tai šviesa, tai visas dvasinis turtas sukauptas tautoje. Tikėjimas — tai pažinimas ir įvertinimas savo tautos visų dvasinių turtų glūdinčių tautoje.

Valančius, Daukantas, Basanavičius, Kudirka, Maironis ir eilė kitų XIX šimtmečio tautos žadintojų ne tik turėjo tikėjimą, ne tik turėjo viltį — jie visi pamilo Lietuvą romantiška meile.

Tikėjimas — pažinimas, viltis naturaliai veda prie meilės.

Kai tikėjimas, viltis ir meilė gyvi tautoje, ji tvirta, ir jokia galybė tos tautos neišnaikins.

Nes meilė veda prie pasiaukojimo darbų.

Didelis pabaltiečių laimėjimas

Australija atšaukia

Naujoji vyriausybė panaikina Pabaltijo
inkorporacijos į Sov. Sąjungą pripažinimą

Canberra. —

„Chicago Tribune“ (pirmoj laidoj) antrašte „Aussies cool to Russ“ įdėjo savo „Wire Services“ žinią, kad Australijos naujoji konservatorių koalicinė vyriausybė nutarė pakeisti buvusios darbiečių vyriausybės politiką pripažinti Sovietų Sąjungos daįmi Latviją, Estiją ir Lietuvą.

Iš vyriausybės šaltinių buvo paaiškinta, kad formalaus pranešimo apie tai Kremlui nebus padaryta, bet Australijos ambasadoriui Maskvoje bus pasakyta, kad jis ateity nesilankytų tose trijose, anksčiau buvusiose nepriklausomose valstybėse. Gough Whitlam darbiečių vyriausybė praėjusiais metais buvo pirmoji Vakaruose, kuri ofi-

cialiai pripažino sovietų suverenitetą.

New Yorkas. — „The New York Times“ paskelbė savo korespondento Canberroje B. David Andelmano pranešimą iš XII.17, kuriame informuojama, kad naujasis konservatorių premjeras M. Fraser parengęs dokumentą painformuoti Maskvą, kuriame sakoma, kad Australijos vyriausybė nepripažįstanti 1940 metais įvykdytos Lietuvos, Latvijos ir Estijos valstybių inkorporacijos į Sovietų Sąjungą. Pranešime sakoma, kad tokį žingsnį, priešingą buvusios Whitlamo vadovaujamos darbiečių vyriausybės nutarimui padaryti paskatino didelės dalies Australijos gyventojų, ypač imigrantų iš Pabaltijo ir Rytų Europos kraštų, nusistatymas.

Meilė lietuvių vedė prie Kristaus kenčiančio ir suprasti aukos vertę.

Kai kurie mūsų jaunieji labai išgyvena, kad silpnai moka savo protėvių kalbą. Ar mes juos turime atstumti? Ar turime juos smerkti? — O ne.

Lietuvių tautai yra visi lietuviai reikalingi ir naudingi.

Lietuvių tauta praeityje ir dabartyje turėjo ir turi lietuvių, kurie dėl kokios priežasties nemokėjo lietuvių kalbos ar laisviau galėjo išsireikšti svetimą kalbą. Jie, būdami savo širdimi ir mintimi lietuviai, gal daugiau išgarsino Lietuvą, savo tautą, kaip kuris tik lietuvių vardą nešiojās.

Štai vieno poeto didžiausios poemos XIX amžiuo rašytos pirmieji žodžiai:

„Tėvyne Lietuva, mielesnė už sveikatą. Kaip reikia tave branginti vien tik tas pamato, kas jau tavęs neteko“. (Ad.Mickevičiaus „Ponas Tadas“).

Tai tremty parašyta poema lenkų kalba, o ji visa apie Lietuvą...

Kitas poetas, pagarsėjęs Prancūzijoje prieš pask. karą, rašė prancūziškai. Viena istorijos ir meno studentė šveicarė vienam pokalby, sužinojusi, kad esu lietuvis:

„Jūs turite didelį poetą — Oskarą Milosz — Milašų“.

Ar jis lietuvis? — Jis rašė prancūziškai, tačiau prancūzų literatūros vadovėliuose ir La Rousse enciklopedijoje aiškiai pažymėta: le poet lituanien — Lietuvių poetas. — Jis atvėrė prancūzams lietuvių dvasią...

Mieli broliai ir sesės lietuviai, mes esame persodintas medis iš Lietuvos.

Jūsų vaikai — tai atžalos.

Pržiūrėkite tas atžalas. Jos trapios.

Duokit jiems daugiau mūsų krikščioniškos dvasios — jos pačios žaliuos;

daugiau tikėjimo ir vilties — o meilė savajai tautai ir Lietuvai sa-vaimė užgims.

Nekirkim patys gyvų savo tautos tradicijų — tikėjimo šaknų, ir niekam neleiskim mus nukirsti nuo tautos kamieno.

Jei mes džiūsime,

džius ir jaunosios atžalos.

Ginkim ką mūsų protėviai gynė.

Žadinkim brolius meile drąsia.

(Maironis)

Lietuva gali būti nenugalima

Aktualūs latvio samprotavimai apie mažos tautos kovą su galiūnais T. Ž.

Latvis dr. V. V. Šveics parašė įdomią knygą anglų kalba "Small Nation Survival". Ten jis dėsto savo mintis apie mažų tautų rezistencinę kovą su galingais priešais. Savo teigimus jis remia tiek senovės, tiek dabarties istoriniais įvykiais, cituodamas visą eilę autorių, rašiusių politiniais bei kariniais klausimais, pradedant Ksenofonu, Platonu, Aristotelium ir baigiant moderniais, kurių tarpe mini Maotsetungą ir Ernestą "Che" Guevarą.

Mažai valstybei yra geriau ruoštis ne karinei, o politinei kovai: sudaryti savitą kovos strategiją, besilaikančią ne prieš kovos taisyklių, bet savųjų, kurios yra palankiausios savoms sąlygom. Kova politinė plotmė bus sėkminga, jei bus surasta sritis, kurioje užimtoji tauta yra stipri, o priešas silpnas; jei tauta sugebės tą priešą silpną išnaudoti ir galės suduoti priešui tokį smūgį, kuris atsvers karinę kovą prieš jėgą.

Galiūnų silpnybė

Autoriaus teigimu, istorija pakartotinai yra įrodžiusi, jog okupantas visada atsiduria dideliame pavojuje užimtajame krašte, nes karinė pergalė nebūtinai surišta su politiniu laimėjimu. Karine jėga galima užimti tik teritoriją, o ne žmonių širdis. Jo manymu, mažos valstybės iš viso neturėtų guldyti savo piliečių gyvybių ir eikvoti medžiaginių turtų kariniam pasipriešinimui su už save stipresniu priešu; lygiai kaip ir kaltinamasis, žinodamas, kad pralaimės žemesnė teismo instancijoj bylą, apeliuoja į aukštesniąją. Taip ir tauta, žinodama, kad karinėje srityje pralaimės, daro išmintingai vengdama kraujo praliejimo ir susiremia su priešu aukštesnėje — politinėje plotmėje.

Okupantas pilnai supranta, kad ginklu užėmęs kraštą ir įvedęs karinę kontrolę, dar nėra laimėjęs. Jis turi rūpintis politine pergale, kuri yra laimima visiškai sužlugdžius užimtos tautos rezistenciją. Jis turi įvesti pilną vietos gyventojų politinę kontrolę ir ją per ilgus metus ginti nuo išorinių pasikėsimų. Okupuotoji tauta, norėdama išlikti gyva, turi stengtis pakirsti okupanto pastangas ir pamažu atgauti tai, kas buvo prarasta. Todėl ji turi išmokti taip priešą šokdinti, kad jam būtų nepaprastai sunku ir labai daug kainuotų kraštą kontroliuoti.

Dvasiniai ginklai

Tik dvasiškai silpni remiasi ginklais. Dvasiškai stiprūs visada gali atsakyti smurto priemonių ir kovoti idėjomis bei idealais, kurie yra nenušautami. Todėl dvasinė stiprybė yra pats saugiausias ir tvirčiausias tautinės gyvybės ir jos rezistencijos pamatas. Okupantas tik tada gali tapti nugalėtoju, kai pavergtoji tauta vien durkluose, šautuvuose, tankuose ir raketose mato savo išgelbėjimą. Tik tai kai žmonės tiki, kad yra nugalėti, iš tikro ir tampa nugalėtais. Okupantas žino tautos dvasios svarbą, todėl ir stengiasi ją sužlugdyti smurtu ir politiniais antpuoliais, besikėsinančiais į žmonių galvoseną.

Prahoje sukilimo metu buvo įrašas "nekęšk priešą išmintingai", t.y. priešinkis nepadarėdamas bereikalingų nuostolių sau: būki lankstus ir apšukrus. Okupanto tikslas paprastai yra ne žmones sunaikinti, bet juos sau palenkti. Šiam tikslui jo kariniai ginklai yra bereikšmiai prieš rezistenciją. Jis naudoja terorą bei smurtą, rodo savo "beribę" jėgą, kad sukeltų paniką, suparalyžuotų opoziciją ir įtikintų pavergtuosius, jog saugumas įmanomas tik visišku pasidavimu okupantui. Visa tai yra politinis ėjimas, bandantis žmonėse sužlugdyti rezistencijos dvasią. Todėl permatymas ir supratimas prieš terorą tikslo ir ribotumo padeda tautos gynėjams išvengti smurto baimės ir likti tvirtais. Grasinimai tada

tampa bereikšmiai, jei nesukelia perdidelės baimės tuose, kuriems jie taikomi. Jėgos smūgio pavojingumas sumažinamas, kai sumėtomos pėdos ir priešas nebežino kur smogti, kad smūgis būtų efektingas. Be to, smurto ir teroro veiksmai yra aiškus ženklas rezistentams, kad priešas jaučiasi esąs pavojuje.

Tautos atsparumas

Okupantui besipriešinanti tauta, norėdama likti gyva, turi rūpintis savo fiziniu ir dvasiniu atsparumu. Ji turi rūpintis, kad tautos žmonės iš savo krašto nepabėgtų ir kad jų prieauglis didėtų. Ji taipgi turi rūpintis, kad dvasinėje srityje tradicijos, kalba, ištikimybė vienas kitam bei solidarumas klestėtų. Švedų poetas Rydberg yra pasakęs:

Jei tauta pilnai įsisąmonina, kad nė vienas negali pasitraukti iš savo tėvynės gynybos grėsmės valandoje, tai net ir maža tauta gali tapti nenugalima. Tada apie jos tautinį savarankiškumą ir vidinę laisvę išauga siena, kurios joks priešas negali perkopti.

Priešas visuomet bando panaudoti kiekvieną politinę galimybę, kad užimtuosius sumaišytų pažiūrose į jiems gyvybinius dalykus, kad pavergtieji nebeatsikirtų priešą nuo draugo ir kritiškais momentais liktų neapsisprendę. Todėl reikia ugdyti ištikimybę, paremtą tautiškumu. Tautiškumas turi būti vidinė filosofija, kompasu bei radaru sąmyšio metu.

Svarbiausiu tautiškumo ramsčiu ir papildu yra religija. Vi-

Pirmyn į kovą už tėvynę.
Už brangią žemę Lietuvos!
Garbė tėvams, kurie ją gynė,
Ir kas už ateitį kovos!

Malronis

K. ŠIMONIS

Broliuko ir sesutės kelionė (tempera). 1929 m.

šos institucijos po kiek laiko okupanto sužlugdomos, tačiau religinė Bendrija pasilieka ir dažniausiai tampa vieninteliu bendro susiėjimo forumu. Nors pavergėjai ir saugoja, kad religinės funkcijos savyje neturėtų revoliucinių apraiškų, bet to ir nereikia: pagrindinė tada stiprybė — susirinkusiųjų solidarumo jausmas vieni kitiems.

Rezistencija visose srityse

Politinėje kovoje nė viena sritis nėra menka, nė viena nėra bereikšmė. Ar tai būtų diplomatinė, ar dailės, muzikos bei literatūros, ar mokslinė sritis — visos iki maksimumo turi būti išnaudojamos. Politinės rezistencijos veikla turi apimti kiekvieną žmogaus mintį ir veiksma. Todėl labai reikalingas yra lankstumas bei išradinumas — kiekvieną veiksma padaryti rezistenciniu, prisitaikant prie esamos padėties. Taipgi svarbus rezistencijos šakotumas, kad priešas nebesusigaudytų kur kas ką daro.

Politinei kovai yra būtinas dvasinis pasiruošimas. Tautos vadai, kunigai, mokytojai turi šią užduotį sąžiningai vykdyti, nes dvasiškai pasiruošusi tauta kur kas geriau atsilaiko ir nepalūžta prieš terorą ir smurtą akivaizdoje. Labai svarbu taipgi kuo tiksliau tautą informuoti apie pasaulio padėtį, kad ji būtų sąmoningai orientuota. Galiausiai politinėj kovoj būtinas yra puolimas, o ne gynimasis, jei norima laimėti. Net ir silp-

(Tęs. 5 psl.)

III PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESAS

III CONGRESSO VU' DIAL
DA JUVENITUDE JANA

KONGRESO EIGA

ARGENTINOJ — III PLJK STOVYKLA

Kelerius metus ruošėmės Kongresui, o dabar kalbame apie jį jau prisiminimuose. Nepastebimai atslinko, įsisiūbavo ir nužė toliau į kitus Pietų Amerikos kraštus.

Taip buvo su III PLJK Stovykla. Registracijos korteles dėliojome, skaitėme, rašėme vardus, skirstėme nakvynes. 18 d. vakare atvyko pirmieji autobusai iš Brazilijos. Ah, tai išbandymas, kaip registracijos sistema veikia. Sekančią dieną sulaukėme dar daugiau keliautojų, ir taip vis augo šeimyna, kasdien po truputį, iki pasiekėme 380. Kol dar ne visi buvo suvažiavę, vis kalbėjome, lyg Kongresas turi „įvykti“, nors dabar kalbėjome ne saujelė žmonių, o pusantro šimto. Dainuojame, sportuojame, einame į akademinius diskusijų būrelius, skirstomės į pratybinius būrelius, ir vis kalbame, kad dar Kongresas prasidės, nes vis laukiame JAV charakterio. O kai pagaliau užklupo mus visus JAV šimtinė, pajutom, kad jau Kongresas. Realizuojasi kelių metų darbas, pasiruošimas, laukimas.

Stovykla jau buvo įsisiūbavusi, kai sulaukėme paskutiniųjų kregždžių iš šiaurės. Buvo nuostabiai džiugu žiūrėti, kaip visi jaunuoliai iš visų kraštų ėmėsi iniciatyvos, prisidėjo prie programos, jungėsi visur ir bendrai, su pilnu dėmesiu, energija ir atsakomybe pildė visą numatytą programą.

Oficialiai štai stovyklos vadovai: Vadovas — kun. A. Saulaitis, pavaduotojas — Vacys Kęstutis Slotkus (Kolumbija), Komendantas — Jonas Kunca (Argentina), Administratorius — Alfredo Ruplėnas (Argentina), programos ko-ordinatorė ir dar paskutinius Atidarymo programos mazgelius mėgino atmegsti Nelida Zavickaitė (Argentina), Dvasios vadas — kun. V. Damijonaitis (Vokietija). Žinome, šalia šių žmonių, dirbo daug kitų, kuriuos būtų per sunku išvardinti.

Vos stovykla prasidėjo, jaunimas iš Vokietijos anksti rytą pakisė visiems po durim pirmą stovyklos laikraštuką. Stovykloje, per tas trumpas kelias dienas, matėme net 4 pilnus laikraštukus. Nuostabus šių jaunuolių pasiaukojimas ir laiko nepagailėjimas (nei miego). Jiems

didelė parama ir patarėja buvo Marija Saulaitytė (JAV).

Stovykloje ryto temos buvo sekančios: „Kongreso tikslai“ — mintis paruošė Arnoldas Vezbickas, „Lietuva Dabar“ Prel. P. Ragažinskas, „Lietuvos jaunimas dabar“ Australijos delegacija, „Ekonominiai ryšiai jaunimo veikloje“ V. Vebeliūnas (JAV), „Lietuviškos Kūčios-Kalėdos“ E. Bradunaitė. Pratybiniai būreliai rinkosi kasdien. Jaunimas laisvai pasirinkdavo nueiti į du būrelius iš sekančių: liaudies menas (Jablonskaitė), dainos (Cikstaitė), Audimas (Kamandulytė), tautiniai šokiai (Stanevičius), lietuvių kalba (Stankevičienė), šiaudinukai (Astraitė, Valavičius), žurnalistika (Pakštaitė), drama (Valiūnaitė), lietuviškos išlaidos šeimoje (Survilienė), lietuviškos kultūros vystymasis įvairiuose kraštuose (Saulaitytė), vadovavimas (ses. Ignė).

Stovyklos dienos buvo perkrautos, nes norėjome tiek daug sukurti į tiek mažą dieną. Savanoriai sukūrė savo chorelj. Atstovai dar rinkosi posėdžiauti ir toliau ruošti studijų dienoms bei visus kitus Kongreso darbus užbaigti, kad viskas sklandžiai vyktų Urugvajuje ir Brazilijoje.

Nuotaika buvo puiki. Teko išgirsti, jog tie, kurie dalyvavo kituose kongresuose, jautėsi, jog šį kartą visi daugiau maišėsi, dėjo pastangas su svetimais susipažinti, susidraugauti. Netrūko nei saulės, nei programų, nei darbo daktarui — tokiame būryje, nenuostabu, kad kai kuriems tenka praleisti dieną ant rą lovoje. Girdėjau stov. vadovo kun. Saulaičio nusistebėjimą — jog tiek daug visur dalyvauja ir noriai jungiasi. Tikrai, dalyvavimas, šypsenos, dainos, jaunatviškas džiaugsmas buvo labai žymus ir ryškus visų veiduose. Šios kelios dienos greitai prabėgo, o kadangi jose tiek daug vyko, bus galima mėnesiais kalbėti apie prisiminimus.

STOVYKLOJE LAUŽAS

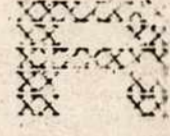
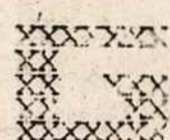
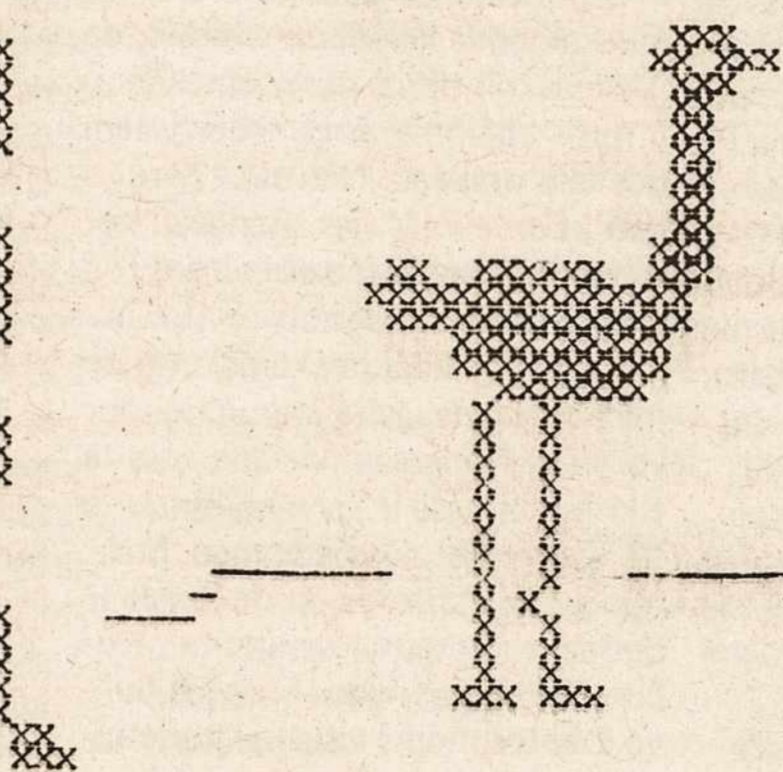
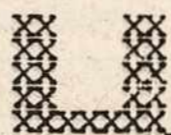
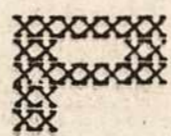
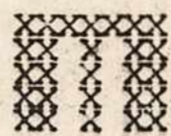
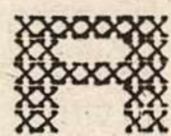
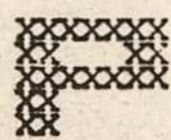
Esu perėjusi tiek stovyklų, didelių ir mažų, bet neteko matyti tokio laužo, kaip tas, kuris įvyko III PLJK stovykloje. Ne turinys mane stebino, o publikos nuotaika. Kiekvienas kraštas turėjo suvaidinti Kalėdinį vaizdelį ir tame fone kaip nors pristatyti save, savo kraštą. Vaizdeliai buvo pilni humoro, juoko, džiaugsmo. Buvo daug gražaus subtylaus juoko.

Lauže dalyvavo arti 400 žmonių, ir be mikrofonų, be dūdų, ar kitokių priemonių, buvo visiškai susiklausymas tarp publikos ir laužo pravedėjų. Laužą pravedė: Marytė Dambriūnaitė, Sigutė Banevičiūtė, Snaigė Valiūnaitė, Rasa Lukoševičiūtė, Birutė Zdanytė. Akordeonu palydėjo Rasa Soliūnaitė. Publikos įsijungimas, dainavimas, šūkių dalyvavimas, vedėjų įsakymų sekimas buvo neįtikėtina. Buvo momentai visiškos tylos, arba skardžios dainos, ar garsaus šūkie viskas bu-

vo tobulai atlikta. Pravedėjams ėjo kaip sviestu patepta, nes publika buvo ypatinga. Nenuostabu, nes didelė dalis publikos — Pietų Amerikos jaunimas, kuris viską sekė išsižiojęs, pirmą kartą dalyvaudamas lauže, ir dar tokia dideliame.

Vienu momentu buvo iškviesti visi, kurie dalyvavo I kongrese: net apie 30 mūsų pasirodė, o dvigubai tiek, kai paprašė, kad II kongreso dalyviai atsistotų. Laužo pabaigoj, nuostabi tylą ir ramybę apėmė visus giedant „Ateina naktis“. Keli iš Pietų Amerikos jaunuolių ir dalyvių, jau man pažįstami po kelių mėnesių gyvenimo jų tarpe, atėjo su ašarom akyse, negalėdami atsišėbėti, kad toks dalykas kaip „laužas“ yra įmanomas. Buvo net toks momentas, kad mergaitė ypatingu jautrumu pajuto, kad jai būtina mokėti lietuvių kalbą ir po laužo pasiryžo išmokti geriau iki sekančio kongreso, kad galėtų daugiau suprasti. Laužas — tai paprastas, nualintas įvykis, bet čia jis buvo NEPAPRASTAS.

KONGRESO EIGA

III PLJK STOVYKLOJE KŪČIOS IR KALĖDOS

Nuo pat Kongreso ruošos pradžios buvo kalbama, kad Kūčios turi būti viso Kongreso viršūnė. Rašydama šį trumpą apibūdinimą, galiu pasidžiaugti, kad dėka daugelio pagalbos, šioji viršūnė buvo pasiekta ir šios Kūčios daugeliui bus ilgai neužmirštos.

Nuo pat ryto Kūčių dienos, visa stovykla kuždėjo kita nuotaika. Kalbėjo visuose kampuose apie dovanėles, apie atvykstantį Kalėdų senį, apie stalų sudėjimą Kūčių vakarienei, ir panašiai. O po pietų prasidėjo pats ruošimasis. Po sporto, berniukai subėgo ir iš visų Villa Marista kampų nešė laukan stalus (šiaip, kasdien valgėme trijose skirtingose valgyklose), kad visi galėtume susėsti kaip viena šeima. Stalai, kaip saulės spinduliai, visi suėjo į kampą ties eglute ir prakartėle: Šioji Eglutė buvo papuošta vien šiaudinukais (paruošė p. Mikalionienė ir patys stovyklautojai), 3 metrų aukščio, jos papėdėje stovėjo vieno metro aukščio prakartėlės figūrėlės, o lemputės apšvietė visą eglutę baltai.

Paklojom šieno ant stalų, baltą „staltiesę“, lėkštes, plotkeles, knygutes apie Kūčias, kūčių valgius ir kalėdines giesmes prie kiekvienos vietos. Priedo, baltos žvakutės eglaičių šakelėmis išpuoštos, su jų švelniomis švieselėmis visus nuramino, kai po vėliavų nuleidimo susirinko prie stalų.

Po pietų, E. Bradūnaitė pristatė visai stovyklai paskaitėlę apie lietuviškus papročius sąryšyje su Kūčiom-Kalėdom. Kol ji kalbėjo salėje, lauke, susėdę, ant pievelės, jaunimas, kuris sunkiai supranta lietuviškai, klausėsi ispaniškai juostelės, montažo apie Sibiro maldaknygės autorės lietuvaitės švenčiant Kalėdas Sibire (paruošta V. Dambravos). Lauke, dėdama žvakutes ant stalų ir baigdama pasiruošimo darbus prie kūčių stalo, stebėjau, kaip mūsų Pietų Amerikos jaunimas tyliai, susimąstęs klausėsi šios juostelės; stebėjau jų jautrumą ir jų išgyvenimą, matydama kaip mergaitė, ar berniukas nubraukia ašaras nuo skruostų, klausydami apie Sibiro vargus, šių lietuvaikių maldas ir apie Kalėdų reikšmę kenčiantiems. Ir stebėdama jaunųjų susijaudinimą, pati susijaudinau, galvodama, „taip, šis vakaras bus pati viršūnė viso kongreso“.

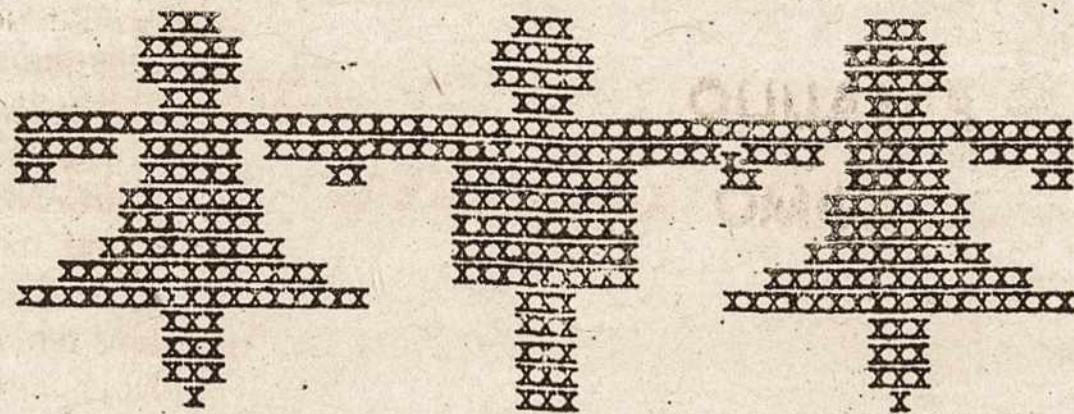
Po vėliavų nuleidimo, visi susirinkome prie kūčių stalo. Koks nuostabumas visų, kaip šventa, tyli nuotaika visus pagavo, kaip visi jungėsi į maldą, giesmę, į plotkelių lauzymą. Tai apie 400 mūsų. Daugelis jaunimo iš Pietų Amerikos pir-

mą kartą dalyvavo kūčiose, laužė plotkelę, giedojo „Gul Šiandieną“. Šioji ypatingoji nuotaika tęsėsi per visą vakarienę, kurią taip pat broliai Maristai sutiko paruošti pagal mūsų prašymą: žuvis, daržovės, šližikai, kisielius, aguonų pienas. Broliai Maristai nevisai suprato, kodėl mes prašėm žuvų, kodėl mes stalus tempėm laukan, bet po visko, jie atėjo pasakyti, kad pirmą kartą liudija tokią jaudinančią ceremoniją, mato tiek pasiruošimo ir jaučia tokią gilią, dvasinę nuotaiką jaunimo tarpe, kaip mūsų Kūčiose. Jie liko sužavėti.

Po vakarienos giedojome įvairiomis kalbomis kalėdines giesmes, daininomės mintimis, dar pasimeldėm ir nusistebėjome, kaip kelios valandos taip prabėgo. Netrukus perėjome į Bernelių Mišias. Rengėjai visi galvas lingavo žiūrėdami vienas į kitą su tyliu džiaugsmu, ir sutikome — jog šis kūčių vakaras, šioji pirmą patirtis daugelio jaunuolių, buvo tikrai Kongreso viršūnė, nes tai tikriausiai, tąsa ir įgyvendinimas tai kas mums lietuviams brangu, prasminga, tai paprotys, kuris jungia ir duoda mūsų tautai tęstinumo. Kūčios buvo ypatingos — nes jos buvo šventos mums visiems, kurie supratome, jungėmės.

BERNELIŲ MIŠIOS STOVYKLOJE

Pakilus nuo Kūčių stalo, jautėsi dvasinis sotumas, bet žinojome, kad

Pletkai.....

Iš stovyklos laikraščelio

Ar teko vakar naktį matyti povandeninę programą baseine?

Vieni stovyklautojai šoka su orkestru, kiti šoka į baseiną, o treči - palapinėse šoka "tarantella;"

Matyt, kad australai dar nepriprato prie skirtingo Argentinos laiko.

Jų sargyba budi ir dieną ir naktį, ir rytą ir vakare.....

Kanados lietuviai vakar bevaikštinėdami po stovyklą, paklydo ir nukrypo nuo kelio, bet susirūpinęs komendantas Jonas juos laimingai išgelbėjo.

"Amerikonai", pasiilgę tipingo amerikietiško maisto, jau pradeda kombinuoti - vieni Jėdus valgo su "Helados".

Ar pastebėjote, kad vienas vargšas stovyklautojas tebedėvi tuos pačius dražius, su kuriais atvyko? Bagazas dar neatvėko iš New Yorko;

dar ne galas, kad dar bus daugiau. Neklydome. Antrasis momentas, kuris liudija, jog šį šventą vakarą Kongreso viršūnė buvo Bernelių Mišios. Daug stovyklautojų savanoriškai susiskirstė dienos metu ir paruošė atskiras Mišių dalis. Visų pagalba prisidėjo prie šių Mišių ypatingumo.

Susirinkome Maristų koplyčioje. Mus sutiko kanklių grojimas. Švelnūs kanklių garsai nuteikė visus rimtu laukimu. Netrukus, visiems susirinkus, šviesos buvo pritemdytos, ir stovyklos savanorių chorelis, giedodami „Adeste, fideles“, su žvakutėmis rankose, per kolidorių artinosi prie koplyčios altoriaus. Po jų sekė atstovas iš kiekvieno krašto, kuris uždėjo savo žvakutę ant altoriaus ir pasiliko stovėti prie jo, o kunigai suoluose. Žvakutė prietemoj pasigirdo skaitymai: iš įvairių koplyčios šonų, kampų, nuo vis-

ku, girdėjome, klausėmės ir širdyje svarstėme Seno ir Naujo Testamento žodžius. Beskaitant, ties viduriu koplyčios atėjo Marija — Juozapas — angelai ir gyvai matėme įscenizuotą Kalėdų paslaptį. Jaunimas nepaprastai gražiai skaitė, suvaidino.

Po Žodžio liturgijos — Aukojimas. Ką gi aukosi šią šventą naktį? Viešpatie, lieka aukoti viską, ką turime — kiekvienas savo kraštą. Ir atstovai, prie didžiulio kryžiaus ant sienos, užlipino savo krašto siluetą prie Kristaus kojų, tuo būdu paaukodamas visą tai, kas yra jo dabar — savo gyvenimą kraštą ir visa tai, kas jame yra. Ir dar toliau, per „Tėve mūsų“, krašto atstovai savo krašto kalbama kalba pasakė pirmuosius žodžius šios maldos; ir pasigirdo koplyčioje įvairios kalbos, kiekviena iš eilės, ir visos tą patį sakė — „Tėve Mūsų“ — tokia vienybė! Tai, Viešpatie, mes Tavo!

Mišių tarpais giedojo stovyklos chorelis, giedojo taip pat Argentinos mergaičių grupelė Žibutės. O visi įsijungė į bendras giesmes. Kad būtų girdėję, kaip garsiai ir nuotaikingai pasigirdo baigiamoji giesmė — Muškim bugnais. Visi iš visos širdies traukė, o kai Mišios užsibaigė, jautėsi, kad dar norėjome tęsti giedojimą toliau. Šios Bernelių Mišios liks atmintinos daugeliui...

Ses. Ignė

KONGRESO EIGA

KONGRESO MIŠIOS
KATEDROJ

Sausio 4 dieną, po pietų, didžiųjų gotinio stiliaus São Paulo katedrą užplūdo lietuvių minia – jaunimas, vaikai, suaugusieji, svečiai ir vietiniai lietuviai. Greit katedra buvo pilna: visos vietos buvo užimtos – ir nemažai žmonių gale turėjo stovėti.

Visa bažnyčia, kun. St. Šileikai diriguojant ir p. F. Girdauskui palydint vargonais, giesmę „Linksminkimės ir džiaukimės“ sutiko įeinančius celebrantus – J. E. vysk. Antaną Deksnį su koncebrantais – prel. L. Tulabą, prel. P. Ragažinską, t. P. Daugintį, kun. K. Trimaką, t. V. Pupinį, t. Korn. Bučmį ir kun. Pr. Gavėną.

Po evangelijos prel. L. Tulaba, šv. Kazimiero kolegijos Romoje rektorius ir konsistorialinės kongregacijos lietuvių reikalams narys, perdavė Šv. Tėvo palaiminimą Kongresui, o vysk. Ant. Deksnys aptarė tikėjimo, vilties ir meilės reikalingumą norint konkrečiai išlaikyti lietuvių. (Jo kalbos tekstas talpinamas 1. šio numerio psl.).

Mišių metu visa Bažnyčia giedojo tradicines Kalėdų giesmes. Komunijos metu penki kunigai dalijo komunią.

Užsibaigus pamaldoms, pradant vėliavomis ir jaunimu, išsivystė graži eisena ligi paminklo, primenančio São Paulo miesto pradžią – įkūrimą. Ten buvo padėtas gėlių vainikas. Ir Tautos Himnu buvo užbaigta ši įspūdinga manifestacija. Šiuo buvo pradėtas ir lietuvių imigracijos Brazilijon 50-čio minėjimas.

BALTIJOS ANSAMBLIO
KONCERTAS

Tą patį vakarą seselių pranciškiečių gimnazijos salėje, Vila Zelinioj, įvyko BALTIJOS ansamblio (iš Kanados Londono) koncertas. Jaunųjų grupė, vadovaujama Danos ir Mirė Chainauskų, žavėtinai puikiai išpildė sudėtingą programą, supintą iš dainų ir šokių.

Rytis Builota padainavo Kanados prancūzų liaudies dainų, Yolanda Vaičiūtė – savo kūrybos dainų su gitara ispanų ir prancūzų kalbomis, o paskui, dviem tarpais, visas ansamblis sudainavo septynias lietuviškas dainas. Bet gi kas daugiau žavėjo gausią publiką, tai šokiai, kurių programoj buvo net devyni: Aštuonytis, Aušrelė, Juodasis Jonkelis, Abrūsėlis, Subatėlė, Režginėlė, Landytinis, Pliauškutis, Liuoksinis.

Do Serviço Local

Mil delegados de dez países e boa parte da comunidade lituana radicada em São Paulo lotou, ontem à noite, o Palácio das Convenções do Parque Anhembi, no encerramento do Terceiro Congresso Mundial da Juventude Lituana, iniciado no último dia primeiro, com o objetivo de "chamar a atenção do mundo para a situação de uma nação e de um povo subjugados pelo comunismo". Na sessão de ontem falaram o presidente da Comunidade Lituana Mundial, Bronius Nainys, dos Estados Unidos; o representante mundial da Juventude Lituana, Romas Kajparas, também dos EUA; o represen-

tante da Juventude Lituana no Brasil, padre Antanas Saulaitis; o presidente da Comunidade Lituana no Brasil, Algirdas Sliesoraitis; o presidente do Comitê Pro Liberdade, Caio Vidigal Xavier; e o capitão Juozas Čiuvinškas, presidente do Comitê Pró Justiça dos Povos Bálticos. A Pro Libertate, entidade com sede em São Paulo, congrega membros de 15 nações subjugadas pelo comunismo.

Segundo Algirdas Sliesoraitis, presidente da Comunidade Lituana no Brasil, — cuja colônia, contando os descendentes atinge a 50 mil pessoas, 30 mil das quais radicadas em São Paulo — a realização do Terceiro Congresso Mundial da Juventude Lituana é o de preser-

var a cultura, a língua e as tradições lituanas, reiterando, sempre, que além disso é denunciar ao Mundo a subjugação do seu pequeno país pela União Soviética. Para a defesa desse objetivo, além dos milhares de lituanos que participaram do Congresso, 200 deles permaneceram desde o dia primeiro até ontem em um mosteiro em Itaipu, estudando a forma de atuação.

O programa do Terceiro Congresso Mundial da Juventude Lituana foi extenso e, no último dia 4, comemorou-se o início do cinquentenário da imigração lituana no Brasil. Houve na oportunidade missa na Catedral da Sé, celebrada pelo bispo Antanas Deksnys, que veio de Roma especialmente

para o ato litúrgico. O programa comportou ainda exposições de arte, concertos e apresentação de danças e canções pelo conjunto "Baltija", de Londres e do Canadá. Hoje, terminando a parte artística do encontro, haverá, às 20 horas, um festival de danças folclóricas lituanas, no Ginásio do Ibirapuera.

O ESTADO DE S. PAULO —

7 DE JANEIRO DE 1976

suasao Gerai do Japao em São Paulo. O visitante, que se faz acompanhar pela srta. Hiro Lia, do serviço de imprensa do consulado, foi recebido pelo nosso diretor César Tácito Lopes Costa.

Publika ansambliui nepagalėjo katučių. Ir liko jam labai dėkinga. O ansamblio vadovai, choro dirigentė Rita Vilienė, akompaniatorė Loreta Lukšaitė, muzikantai Vytas Valaitis, Leonardas Lukša, Jurgis Valaitis, Rūta Gudinskaitė ir Marijus Chainauskas bei pranešėja Julija Vyšniauskienė buvo apdovanoti gėlėmis.

JAUNIMO STUDIŲ SAVAITĖ

Mieste vykstant įvairiom manifestacijom, Kongreso jaunimas turėjo, nuo I. 1 iki I.6 studijų dienas Itaipu miestely. Dienų programa buvo gausi ir sudėtinga. Darbų išvados-rezoliucijos bus paskelbtos spaudoje vėliau.

Laisvu metu vyko taip pat įvairios EKSKURSIJOS.

KONGRESO UŽDARYMAS

Sausio 6, 8 val. vakaro, Parque Anhembi, didingoj Palacio das Convenções auditorijoje, įvyko iškilmingas ir oficialus Kongreso uždarymas.

Atvykus į „parką“, dar iš tolo nuo augstų stiebų sveikino dalyvaujančių kraštų vėliavos, o jų vidury, išsiskirianti net ir savo dydžiu, laisvai ir linksmi plevesavo Lietuvos Trispalvė. Tik kai, sutevus ir prožektoriams iš apačios šviečiant, dar ryškiau išsiskyrė apatinė - raudona - vėliavos dalis, ji lyg pasruvo krauju ir, bejėgiai besiblaškydama į visas puses, atrodo — šaukė lietuviams ir kitataučiams: „Gelbėkit Lietuvą“.

Viduj, auditorijoje, vyko svarbūs Kongreso uždarymo darbai.

Sudarius gausų prezidiumą, estradoj išsirikavo Lietuvos Trispalvė ir lietuvių atstovaujamų kraštų vėliavos.

Po Brazilijos Tautos Himno, vysk. Ant. Deksnys sukalbėjo invokaciją ir priminė mirusius PLJ Kongresų dalyvius bei rengėjus. Paskui buvo pristatyti Kongreso dalyviai pagal jų gyvenamus kraštus. PLB-nės pirmininkas, inž.

Bronius Nainys, apžvelgė pirmuosius Kongreso rezultatus (jo kalba bus perduota atskirai); kap. Juozas Čiuvinškas, Pabaltiečių K-to Brazilijoje pirmininkas, skatino visus prie darnaus darbo; Pro Liberdade Brazilijos K-to pirmininkas dr. Caio Vidigal Xavier da Silveira išskėlė sunkią, bet ir ištvėrimą lietuvių tautos kovą prieš ateistinį pavergimą. Buvo perskaityti raštu pasiūsti sveikinimai, kurių pirmasis — Brazilijos Federatyvinės Respublikos Prezidento, gen. Ernesto Geisel. (Tekstas paduotas atskirai).

PLJS bei Kongreso pirmininkas, t. Ant. Saulaitis, savo kalboje džiaugėsi per Kongresą patyręs, kad pats pasaulis — o ypač Tėvynė Lietuva — tapo dar brangesnis. Mat, pažvelgus žemėlapy ar į Kanadą, ar Australiją, Vokietiją ar kitą kurį kraštą, tuoj prieš akis stojas mintis, kad ten gyvena tie ir anie per Kongresą pažinti tautiečiai.

Jaunimas pristatė III PLJ Kongreso rezoliucijas, kurių santrauką patiekė Gabija Juozapavičiūtė (tekstas bus perduotas vėliau). Iš rezoliucijų sužinom, tarp kita ko, kad nauja PLJSajungos valdyba priskirta Kanadai, ir kad IV PLJ Kongresas numatytas 1979 m. liepos mėnesį Vokietijoje.

Mecenatams tūkstantininkams buvo įteiktas padėkos diplomai. T. Ant. Saulaitis buvo PLB-nės pirmininko apdovanotas trijų Lietuvos Prezidentų medaliu. Arnaldas Zizas, nakvynių k-jos ryšininkas, apdovanotas šveicarišku laikrodžiu.

Brazilijos Organizacinio K-to pirmininkas Arūnas Steponaitis tarė paskutinį uždarymo žodį. Ir oficialioji dalis buvo užbaigta Tautos Himnu.

Meninėj daly pristatė Argentinos ŽIBUČIŲ oktetas su keliom dainom. Regina Šlepetytė (Brazilija) paskambino pianinu. Adriana Jočytė (Argentina) padainavo, pati palvdėdama gitara, kelias dai-

nas, Danutė Bankaitytė (JAV) pademonstravo kanklinės muzikos. Živilė Jūraitytė (Brazilija) priminė neseniai mirusį poetą Ališą Venancijų jo eilėraščiu „Žmogus“, o „Baltijos“ ansamblis (iš Kanados Londono) pašoko tautinių šokių.

Buvo priminti ir atžymėti daugiau nusipelnę ar Kongreso ruošoj daugiau pasidarbę tautiečiai. Pranešinėjo Liucija Joėlytė ir Algirdas Sliesoraitis.

TAUTINIŲ ŠOKIŲ ŠVENTĖ

Sausio 7 d., 20 val. Ibirapueiros valstybiniuose sporto rūmuose vyko meninė Kongreso dalis — ŠOKIŲ ŠVENTĖ.

Dalyviams išdalintoj 8 puslapių programoj tilpo, tarp kita, inž. Alf. Petraičio paruoštas labai vykęs bendras lietuviškų šokių apibūdinimas brazilų publikai (As danças folclóricas lituanas através dos tempos), o paskui kiekvieno programos šokio trumpas pristatymas lietuviškai ir portugališkai.

Programoj dalyvavo „Baltija“ (London, Kanada), vadovaujama Danos ir Miro Chainauskų, (Lietuvių Centro Ansamblis (Buenos Aires), vadovaujamas Algimanto Rastausko, ir São Paulo „Nemunas“, vadovaujamas Jono Lukoševičiaus bei „Rūtelė“, vadovaujama Antano Aleknavičiaus ir Eugenijos Bacevičienės. Jungtiniam ansambliui vadovavo Birutė Radzivanienė (JAV), o Šokių Šventės meno vadovas ir patarėjas buvo Alfredas Stanevičius (Urugvajus).

Primintini Nemira Masiulytė (Australija) III PLJK „Lakštingalos“ choro vadovė, Rita Vilienė (Kanada) choro vadovės pavaduotoja, akordionistai — Reinaldas Putvinskis (Br.), Juozas Romeika (Argentina), Vytautas Valaitis (Kanada) ir būgnininkas Marijus Chainauskas (Kanada).

Visi šie, kartu su Šokių Šventės išdininku Jonu Tatarūnu, Techninės k-jos vadovu, Alg. Sliesorai-

čiu, koordinatoriaus padėjėjom Marija Ines Kamandulyte (Urugv.) ir Rasa Šoliunaite (JAV) bei Techninės k-jos narėm — Silvija Bendoraityte (Br.), Birute Ignatavičiute (Venecuela) ir Angelika Triubiene (Br.) buvo atžymėti tautinė juosta. Šventės pranešėjai buvo H. Mošinskienė ir Jonas Lukoševičius.

Jaunimas sušoko (visi kartu ansambliu kartu ar atskirai) šiuos šokius: Gyvataras, Vijuras, Sukčius, Kepurinė, Pakeltkojis, Ketvirtainis, Čigonėlis, Landytinis, Audėjėlė, Pliauškutis, Aštuonytis, Suktinis, Danutė Bankaitytė (iš Čiurlionio ansamblio Clevelande)

kanklėmis paskambino lietuvių liaudies muzikos.

Tą patį vakarą „Baltijos“ ansamblis išvyko į Rio aplankyti pasakiškai gražaus miesto.

ATSISVEIKINIMO VAKARAS

Sausio 8 dienos vakarą Lietuvos Sąjungos salę ir kiemą užplūdo svečiai ir vietos lietuviai atsisveikinimui — išleistuvėm. Užkandžiau jant ir užsigeriant, grojant muzikai, buvo malonu dar kartą pasimatyti su iš toli atvykusiais tautiečiais ir vieni kitiems tarti: Iki pasimatymo.

SVEIKINIMAI LIETUVOS JAUNIMUI

Itaici, Brazilija
1976.I.6.

Mielas Lietuvos jaunime,

Mes, Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiojo Kongreso atstovai, suvažiavę Brazilijoje, São Paulo didmiesčio kaiminystėje, atstovaudami lietuvių jaunimui Argentinoje, Australijoje, Brazilijoje, Jungtinėje Amerikos Valstybėje, Kanadoje, Kolumbijoje, Švedijoje, Urugvajuje, Venecueloje ir Vakarų Vokietijoje, susirinę spręsti pasaulio lietuvių jaunimo reikalus, sveikiname Jus, Lietuvos Jaunime.

Į šį Jaunimo Trečiąjį Kongresą, taip kaip į du pirmuosius, suvažiavome todėl, kad laikome save lietuvių tautos vaikais. Per mūsų kongresines keliones - pirmiausia Argentinoje, paskum Urugvajuje ir galop Brazilijoje, Jūs, Lietuvos jaunime, nuolat buvote mūsų mintyse ir širdyse.

Jūsų pasiryžimas išlaikyti lietuvių tautinį charakterį, nepaisant svetimųjų pastangų Jus paversti vienos ideologijos ir vienos pasaulėžiūros žmonėmis, teikia mums dvasinės stiprybės. Tai mus įpareigoja ne tik nepamiršti mūsų tėvų krašto Lietuvos, bet ir visomis išgalėmis dirbti dėl jos šviesesnės ateities. Ta ateitimi mes tvirtai tikime. Tai ateičiai mes iš naujo šiame Kongrese ryžtamės dirbti.

Iš šalies neįtaigotuose, laisvai ir demokratiškai paruoštuose nutarimuose, taip skamba mūsų nusistatymas:

„Jaunimo Kongresas pabrėžia, kad pasaulio lietuvių jaunimo pagrindinis uždavinys yra remti Lietuvos gyventojų ir išeivijos lietuvių pastangas atstatyti nepriklausomą Lietuvos valstybę. Tam tikslui pasiekti, Jaunimo Kongresas pasisako už kovą prieš rusiškąjį imperializmą Pabaltijje ir primetą komunistinę santvarką Lietuvoje. Jaunimo Kongresas teigia, kad šio tikslo siekti galima įvairiais taikingais būdais, kurie priklauso nuo gyvenamo krašto sąlygų.“

Drauge su Jumis mes pergyvename nesiskaitymą su Lietuvos gyventojų pilietinėmis teisėmis, Lietuvos tikinčiųjų persekiojimą, skriaudas Lietuvos jaunimui, mokslininkams, menininkams ir kitiems, kurie nori laisvai išsireikšti. Mes žinome kas Jums grėsia už pasipriešinimą kitų užmačioms — suėmimai, tardymai, teismai, kalėjimas, katorgos. Jaučiame pareigą tai skelbti plačiajam pasauliui, valstybių vyriausybėms, Jungtinėse Tautose ir kituose tarptautiniuose forumuose. Jums daromos skriaudos bus įrašytos istorijos puslapiuose kaip pasikėsinimai prieš žmogaus prigimtį, o Jūsų kova už teisę kiekvienam žmogui laisvai savo likimą apspręsti bus istorijoje įamžinta, kaip heroiškas pasipriešinimas svetimųjų užmačioms.

Tėvų žemė Lietuva, mūsų širdy visada — skelbia Pasaulio Lietuvių Jaunimo Trečiojo Kongreso šūkis. Mes, Kongreso atstovai, pasaulio lietuvių jaunimo vardu, tiesiame savo ranką Jums, nes šventai tikime Lietuvos ir lietuvių tautos ateitimi.

Pasaulio Lietuvių Jaunimo
Trečiasis Kongresas

SVEIKINIMAI

SENHOR ALGIRDAS SLIESORAITIS
RUA DAS GIESTAS, 927
SÃO PAULO, SP.

DE 30 12 75 O EXCELENTISSIMO SENHOR PRESIDENTE DA REPUBLICA AGRADECE A ATENÇÃO DO CONVITE FORMULADO POR VOSSA SENHORIA PARA COMPARECER AO III CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA EM SÃO PAULO E LAMENTANDO NÃO PODER ESTAR PRESENTE ENVIA MENSAGEM DE CONGRATULAÇÕES A VOSSA SENHORIA E TODA COMUNIDADE DE ORIGEM LITUANA NO BRASIL PELA ORGANIZAÇÃO DESSE GRANDE E IMPORTANTE CONGRESSO. ATENCIOSAMENTE,

MINISTRO JORGE CARLOS RIBEIRO, CHEFE DO
CERIMONIAL DA PRESIDENCIA DA REPUBLICA

POR MOTIVO DE VIAGEM AO EXTERIOR O SR VICE GOVERNADOR, PROF. MANOEL GONÇALVES FERREIRA FILHO, NÃO PODERÁ COMPARECER AO III CONGRESSO MUNDIAL DA JUVENTUDE LITUANA. AGRADECENDO A GENTILEZA DO CONVITE CORDIALMENTE.

MARIA CECILIA HABIB VEIGA
SECRETARIA

KONGRESO REZOLIUCIJOS (APŽVALGA)

Kaif kilo mintis suruošti pasaulinio masto lietuviškojo jaunimo sąskrydį, toksai žygis atrodė labai drąsus, netgi neįmanomas, nes jaunimo bendradarbiavimas tarp kraštų vyko tik pavieniais atvejais. Sekmingai suruoštas Pirmasis Pasaulio lietuvių jaunimo kongresas parodė, jog pasaulinis jaunimo bendradarbiavimas yra ne tik įmanomas, bet pageidaujamas ir reikalingas. Todėl visi nenustabu, jog šešis metus vėliau įvykęs Antrasis Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas per savo atstovus iš dvylikos pasaulio kraštų įkūnijo Jaunimo norą būti ir dirbti kartu, įsteigdamas Pasaulio Lietuvių jaunimo sąjungą, ir patvirtindamas jos pirmąją valdybą Pietų Amerikoje su kun. Antanu Saulaičiu priėmė šią.

Šiame Trečiajame Pasaulio lietuvių jaunimo kongrese, pirmame tokiaime įvykyje Pietų Amerikoje, jaunimas tvirtai pasisakė už konkrečius jaunimo veiklos planus ateičiai.

Argentinoje jaunimas suvažiavo į Kongreso stovyklą ir vėliau dalyvavo Kongreso atidaryme. Urugvajuje, jis tęsė bendradarbiavimą su svetingais Urugvajaus lietuviais, dalyvaudamas jų Talentų vakaruose ir kituose parengimuose. Čia Brazilijoje, po šaunių Naujųjų Metų iškilmų, viso daugiau šimto atstovų iš dešimt kraštų — suvažiavo sunkiam darbui į mažąjį Itaici miestelį, Vila Kostka jėzuitų rekolekcijų namus savo Kongreso Studijų Savaitėi. Diskusiniuose būreliuose ir darbo komisijose jie dirbo penkias dienas, ruošdami šio kongreso nutarimus, kuriuose konkrečiai nurodytos Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos veiklos gairės. Per savo atstovų suvažiavimą — kuris yra vyriausias Sąjungos reikalų sprendėjas, atstovai praleido daugelį valandų nebijodami nakties darbo ir kovodami prieš nuovargį, ir šiandien rytą galutinai priėmė Trečiojo Jaunimo Kongreso nutarimus.

Visus Nutarimus šį vakarą nėra įmanoma patiekti — jų sąrašas tikrai ilgas, o be to, jie dar tebėra redakcinės komisijos žinioje. Toji komisija, užbaigus Nutarimų galutinį redagavimą, juos paskelbs lietuvių spaudoje. Šį vakarą pateikiame tik kelis pagrindinius Nutarimus, nesileisdami į smulkesnį jų apibūdinimą.

Trečiojo Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso atstovai aptarė įvairias jaunimo veiklos sritis.

a) Politinėje srityje Jaunimo Kongresas nutarė taip:

Jaunimo Kongresas skelbia, kad pasaulio lietuvių jaunimo pagrindinis uždavinys yra remti Lietuvos gyventojų ir išeivijos lietuvių pastangas nepriklausomos Lietuvos valstybės atstatymui. Tą tikslą atsiekti Jaunimo Kongresas pasisako už kovą prieš rusiškąjį imperializmą Pabaltijje ir primetą komunistinę santvarką Lietuvoje. Jaunimo Kongresas konstatuoja, kad šio tikslo siekti galima įvairiomis taikingomis priemonėmis, kurios priklauso nuo gyvenamo krašto sąlygų.

Toliau Jaunimo Kongresas aptarė ir nusprendė Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos veiklą, nurodydamas jai siekti išlaikyti Lietuvos bylą neišspręstą tarptautinių problemų sąrašė ir įtaigoti pasaulio viešąją nuomonę apie mūsų brolių lietuvių kančias Sovietų Sąjungos politinių kalinių kalėjimuose. Jaunimo Kongresas sudarė jaunimo politinės veiklos projektą, kuriam vykdyti paskyrė politinės veiklos koordinatorių. Be to, Jaunimo Sąjunga yra įpareigota sudaryti politinės veiklos koordinacinę komisiją, kuri paruoš ir stengsis įgyvendinti

metinius veikios planus. Jaunimo Kongresas parengė eilę rekomendacijų kraštų Jaunimo Sąjungų politinei veiklai vystyti.

Kongreso vardu numatyta pasiūsti specialų sveikinimą pavergtos Lietuvos jaunimui. Be to Kongresas sveikina Pasaulio Lietuvių Bendruomenę, Vyriausią Lietuvos Išlaisvinimo Komitetą, visų Kongrese atstovaujamų kraštų vyriausiųjų vadovus, Jungtinių Tautų generalinį sekretorių, popiežių, Paulių šeštąjį.

B) Toliau Jaunimo Kongresas, parodydamas rūpestį informacijos skleidimu jaunimo tarpe, nutarė praplėsti Pasaulio lietuvių jaunimo skyrių Lietuvių Bendruomenės mėnraštyje – „Pasaulio Lietuvoje“, ir visuose kraštuose sudaryti informacijos telkėjus, kurie rūpinsis per tą skyrių kitų kraštų jaunimą informuoti apie savo veiklą.

C) Jaunimo Kongresas atkreipė specialų dėmesį į neorganizuotą ir lietuviškai nekalbantį jaunimą ir pareiškė ryžtą įtraukti jį į aktyvių lietuvių eiles. Tam tikslui atsiekti numatyta per kraštų Jaunimo Sąjungas burti tą jaunimą į bendrą interesų būrelį.

D) Jaunimo Kongresas, siekdamas užtikrinti nuolatinį ryšį ir glaudų bendradarbiavimą tarp įvairių kraštų lietuvių jaunimo, nutarė steigti ryšinių tinklą, kuris rūpintųsi jaunų bendradarbių ir veiklos reikmenų tarp kraštų apsikeitimu. Ryšiniškai palaikys artimus ryšius su Pasaulio lietuvių bendruomenės ir Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos Valdybomis, pateikdami jiems savo kraštų prašymus ir stengdamiesi atlikti jo pageidavimus. Šiems projektams įgyvendinti, Pasaulio lietuvių bendruomenės Valdyba prašoma suteikti finansinį pagrindą.

E) Jaunimo Kongresas, pripažindamas menininkų bei meninių vienetų naudą ir svarbą lietuvių kultūros išlaikymui, nutarė skatinti juos ir toliau bei dažniau lankyti lietuvius išsisklaidžiusius po platųjį pasaulį. Jų lankymasis prisideda prie lietuvių išlaikymo ypač jaunimo tarpe.

F) Jaunimo Kongresas įpareigojo Pasaulio lietuvių Jaunimo Sąjungos Valdybą rūpintis Sąjungos inaušu, Pasaulio Lietuvių Kultūros Kongrese, kurį Pasaulio lietuvių bendruomenė yra mačiusi surengti 1977 metais.

G) Jaunimo Kongresas konstatavo, jog lietuvių jaunimo tarpe trūksta žinių apie lietuvių išeivijos ir Lietuvos gyvenimą ir atkreipdamas dėmesį į reikalą tobulinti išeivijos lituanistinį švietimą, nutarė kreiptis į Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Švietimo Tarybą su prašymais lituanistinėse mokyklose įvesti nuolatines pamokas apie: šiandieninę Lietuvą, išeivijos lietuvių istoriją, šiuometinius, ypač jaunuosius menininkus, bei lietuvių tautinių šokių ir dainų svarbą. Drauge Jaunimo Kongresas skatina jaunimą pačiam domėtis lituanistinėmis temomis.

H) Jaunimo Kongresas atkreipė dėmesį į tai, kad dažnai silpniau lietuviškai kalbąs jaunimas savo lietuvišką veiklą grindžia tautiniais šokiais bei dainom. Todėl Pasaulio Lietuvių Bendruomenės Švietimo Taryba yra skatinama parūpinti lengvai suprantamus tautinių šokių bei dainų vadovėlius, kurių tikslas būtų ne tik mokinti tautinius šokius ar dainas, bet taipgi supažindinti šokančius ir dainuojančius su jų reikšme ir istorija. Kongresas rekomendavo tokius vadovėlius parengti ne vien lietuvių, bet ir kitomis kalbomis.

Švietimo Taryba taipgi paprašyta įsteigti specialias pamokas lietuviškai nekalbantiems jų vietinėje kalboje, kur jie galėtų išmokyti apie Lietuvą ir išeivijos lietuvius.

Jaunimo Kongresas, pareiškė padėką Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungos valdybai, kuriai vadovavo kun. Antanas Saulaitis, už jos įdėtą pastangas dedant pagrindus naujai susikūrusiaj Pasaulio Lietuvių Jaunimo Sąjungai.

Jaunimo Kongresas, giliai vertindamas kun. Antano Saulaičio vaidmenį puoselėjant tautinį sąmoningumą Pietų Amerikos lietuvių jaunimo tarpe, nutarė paraginti lietuvių jėzuitų vadovybę sudaryti jam sąlygas pasilikti Brazilijos lietuvių jaunimo tarpe ir tęsti savo pradėtąjį darbą.

Jaunimo Kongresas nutarė ateinančią Pasaulio lietuvių jaunimo sąjungą sudaryti Kanados lietuvių jaunimo tarpe ir tuo reikalu rūpintis pavedė Kanados jaunimo atstovams Kongrese.

Jaunimo Kongresas nutarė Pasaulio lietuvių jaunimo ketvirtąjį Kongresą suruošti Europoje 1979-tų metų liepos mėnesį. Kongreso ruošą organizuoti pavedė Vokietijos lietuvių jaunimo Sąjungai.

Tokia yra Trečiojo Pasaulio lietuvių jaunimo kongreso Nutarimų trumpa apžvalga.

—DIARIO DA NOITE — Quinta-feira, 8 de janeiro de 1976—5

Lituanos contra a opressão comunista

Em sessão solene realizada no Palácio das Convenções, Parque Anhembi, encerrou-se nesta Capital o III Congresso Mundial da Juventude Lituana, que contou com a participação de delegações da Argentina, Austrália, Alemanha, Áustria, Canadá, Colômbia, Estados Unidos, Suécia, Uruguai e Venezuela.

Em suas resoluções finais, o Congresso afirma que «a tarefa principal da juventude lituana é apoiar o esforço dos habitantes da Lituânia e dos emigrantes lituanos a restaurar a Independência da Nação Lituana. Para atingir até o III Congresso Mundial da Juventude Lituana declara-se pela luta contra o imperialismo russo no Báltico e contra o sistema comunista na Lituânia. As atividades da juventude lituana serão dirigidas para convencer a opinião mundial sobre o sofrimento dos irmãos lituanos, presos nos cárceres políticos da União Soviética».

Foi decidido o envio de uma saudação especial à juventude lituana escravizada. O próximo Congresso será realizado na Europa em julho de 1979 e organizado pela Aliança da Juventude Lituana da Alemanha.

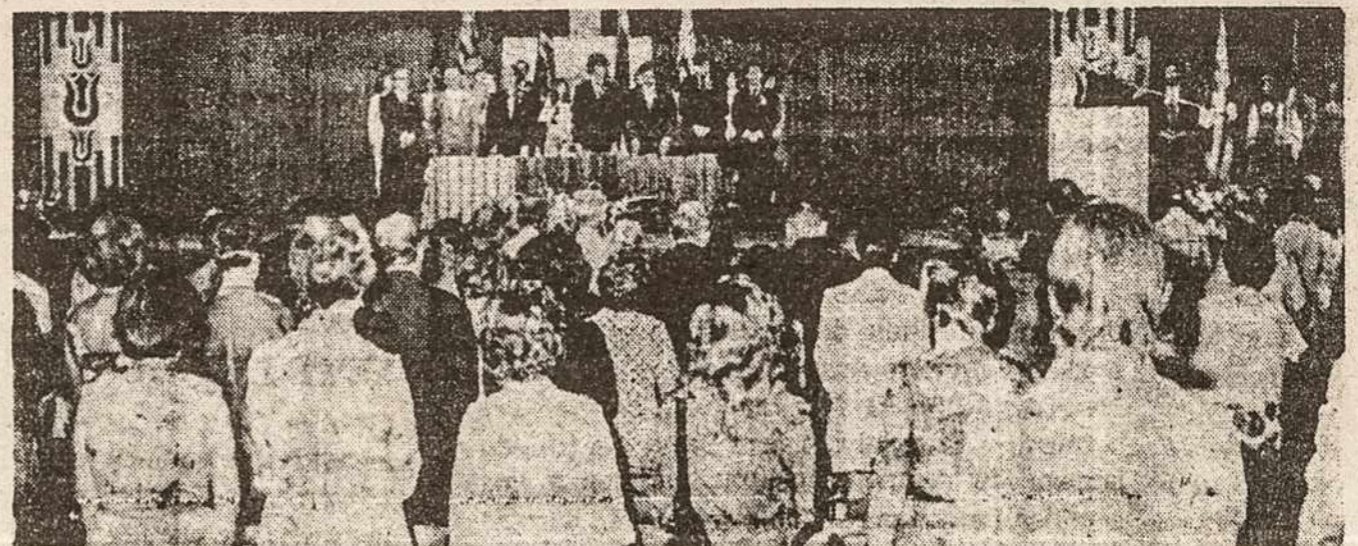
Na sessão de encerramento, além da apresentação de cantos populares e danças folclóricas lituanas, foram pronunciados vários discursos. Falaram o bispo lituano Antanas Desksnys, que veio de

Roma especialmente para o Congresso; o presidente da Comunidade Lituana Mundial, Bronius Nainys, dos Estados Unidos; o representante mundial da Juventude Lituana, Romas Kajparas, também dos EUA; o representante da Juventude Lituana no Brasil, padre Antanas Saulaitis; o presidente do Comitê Pró-Justiça dos Povos Bálticos, capitão Juozas Ciuvinskas; e o presidente do Comitê Pró-Liberdade das Nações Cativas (PRÓ-LIBERTATE), dr. Caio Vidigal Xavier da Silveira.

«DÉTENTE», UM GRANDE DESASTRE

Enquanto o capitão Juozas Ciuvinskas pediu uma crescente união dos lituanos no mundo livre para libertar a Lituânia, o dr. Caio Vidigal Xavier da Silveira, presidente do PRÓ-LIBERTATE, afirmou: «O jugo comunista é particularmente terrível para os católicos lituanos. Mas, estejamos certos, é deles, enquanto fiéis aos princípios da Igreja, que parte a mais temida ameaça aos russos invasores. Não há Exército que aniquile uma nação fiel e que verdadeiramente ame a Deus».

E acrescentou: «Poderá a Lituânia hoje estar esmagada. Poderá ela sofrer como nenhum outro povo a opressão comunista. Morta, ela não está. Enquanto nela crepitar a chama da Fé Católica, todas as reconquistas serão possíveis, os mais ousados levantes se tornarão praticá-

A sessão de encerramento do III Congresso Mundial da Juventude Lituana, no Palácio das Convenções, no Parque Anhembi.

veis. Na verdadeira religião ela há de encontrar todo o impulso renovador e todas as energias de que necessita para reassumir seu papel de nação livre e soberana».

Disse ainda o orador que a «détente» promovida pelo secretário de Estado norte-americano Henry Kissinger «está se constituindo num grande desastre. Sob sua égide, o mundo vai escorregando, pouco a pouco, para a esfera de influência russa ou chinesa». Depois de mencionar a ameaça que a presença russa e cubana em Angola constituirá para todos os países da América do Sul, asseverou:

«Para nós, não há escapatória senão redobrar a luta contra o comunismo, em nossos países. Luta pacífica, na qual utilizamos as armas da lógica e da persuasão, mas

luta acirrada. Nela devemos lançar todo nosso esforço, nossa capacidade, e nossa dedicação. O comunismo vence porque encontra diante de si, quase sempre, opositores fracos e sem vontade de lutar. Toda a vez que os vermelhos tiveram que enfrentar adversários decididos, agindo com inteligência e argúcia, eles cederam... Brasil, em 1964 e o Chile, em 1973».

IMIGRAÇÃO

O III Congresso Mundial da Juventude Lituana, realizado em São Paulo de 1 a 6 de janeiro, marcou também o início das comemorações do cinquentenário da imigração lituana no Brasil.

Encontra-se em nosso País a maior colônia lituana da América Latina. Os primeiros lituanos chegaram ao Brasil entre os anos 1888 e 1890.

Mas a grande imigração deu-se entre os anos 1926 e 1930. Nessa época, só para São Paulo vieram cerca de 30 mil lituanos. Em 1947 chegou uma nova leva de imigrantes, em sua maioria refugiados políticos.

O padre Jerônimo Valitis foi o primeiro sacerdote lituano que veio para o Brasil, em 1928, e organizou a primeira paróquia lituana católica romana em São Paulo, a Comunidade de São José. Em 1936, foi construída no bairro de Vila Zelina a primeira igreja lituana.

O consulado da Lituânia em São Paulo foi fundado em 1929, pelo dr. P. Maciulis. Alexandre Polisaitis exerceu as funções consulares de 1938 a 1961, quando os consulados dos países bálticos — Estônia, Letônia e Lituânia — foram extintos pelo então presidente Janio Quadro.

PIRMOJI PAGALBA PAUKŠČIAMS

Vasarą dažnai randame sužeistų paukščių. Dauguma jų gali pasveikti. Visa, kas jiems yra reikalinga - tai šiluma ir užovėja, pvz., dėžė su minkštais skudurėliais ir elektros lemputė. Kartais jiems atsigausti užtenka vos poros valandų, kartais keletą dienų.

Jeigu randame paukštelį su sulaužyta koja arba sparnu, reikia patikrinti, ar toliausia kūno dalis nuo lūžio yra šilta. Jeigu ji yra šilta, tai reiškia gerą kraujo apytaką ir yra vilties, kad paukštelis pasveiks.

Lūžus kojai, reikia paimti geriamą šiaudėlį ir prilipinti jį su "Scotch tape" ar "magic tape", kad lūžimas nesilankstytų. Kai ko-

ja sugis ir paukštis bus pakankamai stiprus, bandžas pats nukris arba paukštis jį nukapos.

Lūžus sparnui, abu sparnus reikia prilipinti prie kūnelio. Palik sparnus taip apie dvi ar tris savaites. Dauguma paukščių per tą laiką nukapos tvarsčius, bet paleisti jų negalima; reikia palaikyti dar narvelyje apie dvi savaites. Aprišimo neužveržti, kad paukštelis galėtų laisvai kvėpuoti.

Paukščiai yra mūsų draugai. Niekad nevaikyk sužeistų paukštelių: gali juos išgąsdinti arba daugiau sužeisti. Prisiartink prie jų ramiai ir kalbėk jiems švelniai.

PASLĖPTI TURTAI

Vienas žmogus archyve rado seną žemėlapi, kuriame pažymėta paslėptų brangenybių vieta. Prie tos vietos galima prieiti vingiuotais takais skaičiuojant žingsnius. Norint sužinoti kiek žingsnių eiti, reikia atlikti aritmetikos uždavinį. Atlikę uždavinius, surašykite žingsnių skaičius į langelius.

Skersai

I 18:6. II 64:4. IV 125×8. V 126:7. VII 100:10. VIII parašyti žodžiu. Žodis "netoli" turi būti pakeistas kitu artimos reikšmės žodžiu.

Žemyn

II 25×4. III 3+5. IV 39:3. VI 10-2. VII 35-23.

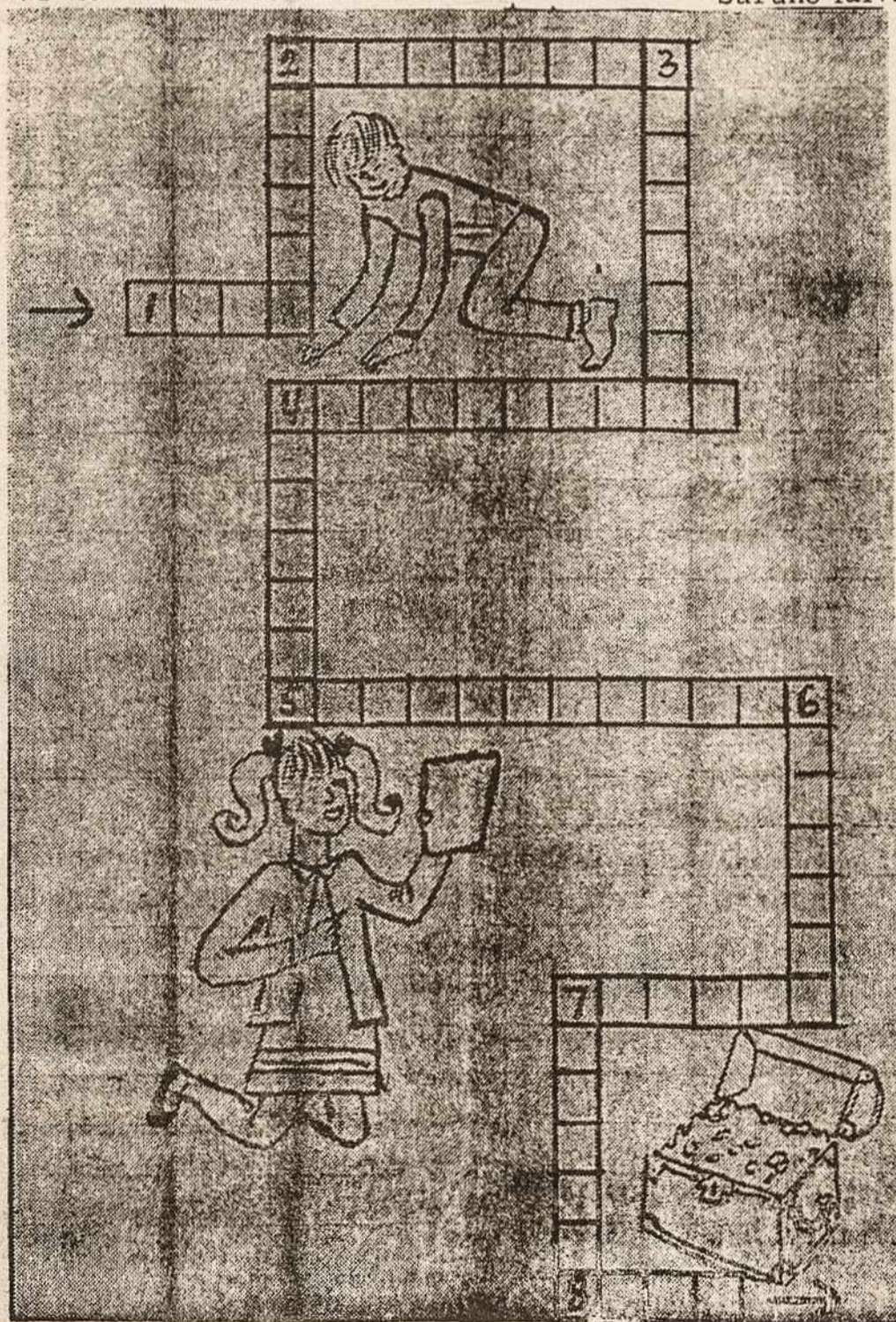
Mažiems paukšteliams patiks žmogaus rankos šiluma. Senesnieji paukščiai niekad nepripras prie jūsų ir vistiek gali mirti.

Kol jie sveiksta, jiems yra reikalingas maistas. Įpilk vandens; jeigu nežinai, kuotas paukštis minta, duok jam šuns maisto, mažus gabalus kiaušinio ir sėklų.

Tą patį darai, kai surandi po audros sušlapusį ar sušalusį paukštį. Kad jis sušiltų ir išdžiūtų, reikia įdėti 100 žvakių elektros lemputę.

Paukštukus galima išleisti, kai jie pradeda šokinėti ir nepameta lygsvaros.

Paulius Bukaveckas,
Šarūno laivas

Mūsų Lietuva Mažiems

VISGEIDA

K. ŠIMONIS

ir

JO ŽIRGAS

DĖDĖS PASAKA

Senovėje gyveno pajūry žvejys su žmona. Jie neturėjo vaikų. Kartą žvejys, grįždamas iš žuklės, pamanė sau: Tur būt pamiršo mus Vaisingoji deivė, kad nesulaukiam vaiko, o su vaiku būtų smagiau gyventi.

Taip žvejui bemažant, pasigirdo vaiko verkšlenimas. Apsidairęs išvydo prie kopos stovintį mažutį vaikėlį. Žvejys prisartinęs pamatė gražų auksaplaukį berniuką, šilko juosta sujuostą, o ant kakliuko karojo juodo gintaro karoliukas.

Žvejys pasilenkęs kalbino vaikėlį klausdamas: "Iš kur tu, vaikeli, kieno esi ir kaip čia atsirada?" Vaikelis žvilgčiojo į žvejį ir tiesė savo rankes, bet nieko neatsakė, nes dar nemokėjo kalbėti.

Tada žvejys dar apsidairęs, ar nepamatys jo motinos ar globėjos, bet nei arti, nei toli jokios gyvos dvasios niekur nebuvo, tai paėmęs vaikėlį nešė į savo pirkele, kurioje apsakė žmonai, kaip vaikėlį verkšlenantį radęs betiesiantį jį rankes.

Abu stebėjosi radiniu, o kadangi niekas neatsisaukė vaikelio, tai pamanė, kad kokia geroji deivė paskyrė jiems šį vaikėlį.

Vaikelis sparčiai, gražiai augo, nuolat ciauškėjo, bėgiojo, o globėjai kaip mieli tėvai džiaugėsi berniuku ir praminė jį Visgeidos vardu.

Kai berniukui suėjo penkiolika pavasarių, žvejys, eidamas pajūrio kopomis, išvydo ties pušimi nepažįstamą gražią moteriškę, kuri maloniai prakalbėjo į žvejį: "Gerasai žmogau, tavo sūnui suėjo jau penkiolika metų, tai jo sukakčiai deivė Laima skiria dovanėlę, kuri ateityje bus jam ir visai tautai pagalba nuo piktų priešų. Taigi eik artyn jūros, o kai pamatysi iš bangos putų išeinant krantan kumeliuką, jį parsivesk ir augink savo sūnui". Taip pasakius, moteris kaip dūmas išnyko.

Žvejys, lyg sapne išklauses moters žodžius, atsigrėžė į banguojančią jūrą ir išvydo išsineriant iš bangos putų krantan sidrabaplaukį kumeliuką, kursai išsokęs iš vandens purtėsi. Žvejys stebėdamasis priėjo prie kumeliuko ir, nusijuosęs diržą, uždėjo ant kumeliuko kaklo, parsivedė namo ir pasakė namiškiams, kad deivė Laima jų Visgeidai paskyrė šį žirgelį.

Žirgelis augo ir buvo labai protingas, o Visgeida labai jį mylėjo ir išmoko juo šauniai jodinėti ir po girias žvėris medžioti.

Tuo laiku iš Vakarų krasto atsibastė nedoras burtininkas ir su plėšikų gauja prie žemaičių krašto pasistatė pilį, iš kurios užpuldinėjo gyventojus, atimdavo jų mantą, o pačius gyventojus žudydavo arba vergijon išsivarydavo. Tokiu būdu daug lietuvininkų žemės užgrobė ir prisistatė mūro pilių, iš kurių puldinėdavo dar nepavergtus kraštus.

Kartą, kai žvejys su Visgeida zvejojo jūroje, raganiaus gauja užpuolė žvejų sodybą, išgrobstė mantą, zvejo žmoną uždare troboje, padegė, o Visgeidos žirgą kilpa sugavę nusivedė sau.

Visgeida su tėčiu išvydė, kad dega jų sodybos trobos, tuojau pamanė, kad tai pikto raganiaus gaujos darbas. Skubiai yrėsi krantan, o kai priėjo prie sodybos, rado tik degesius, tarp jų ir sudegusios motinos likučius.

Lietuva gali būti

(Iš 2 psl.)

niausias asmuo turi savyje ką nors, kuo jis gali būti pavojingas galingajam. Visa tai reikia išnaudoti. Rezistencijos užduotis turi būti: skaldyti, blaškyti ir maišyti prieš pajėgas, atimant iš jo politinės kovos iniciatyvą.

Dvi priešų kategorijos

Okupacinį priešą personalą galima skirstyti į dvi kategorijas: jėgos ir politikos ekspertus. Jėgos ekspertus reikia pulti politiškai, o politikos ekspertus — jėga. Juk visada smegenys bijo fizinio smūgio, o raumenys ir kumščiai nemoka atsispirti psichologiniam spaudimui.

Savos tautos asmenys, kurie tampa prieš bendradarbiais, padaro daugiau žalos už svetimtaučius. Politinėje kovoje didesnis yra laimėjimas, jei priešas pereina į rezistentų pusę, negu kad yra likviduojamas. Todėl reikia stengtis, kad kolaborantai verčiau grįžtų į rezistentų pusę, negu būtų eliminuojami.

Labai svarbu žmonėse puoselėti pilietinį nepaklusnumą okupantui ir teikti nuolatinę informaciją užsieniui, kad būtų galima užsienyje organizuoti paramą kovojančiai tautai.

Okupanto jėgos silpnėja, kai rezistencija didėja tiek vienetų skaičiumi, tiek sričių įvairumu. Politines pozicijas priešas užimtame krašte paprastai tik todėl laimi, kad jos nebūna ginamos. Taigi, kiekviena politinė pozicija betkurioje srityje turi būti rezistentų ginama. Visur reikia stengtis priešą stabdyti, kreipti į klaidingą pusę ar bent lėtinti. Reikia, jei įmanoma, paruošti alternatyvias pozicijas, kad jos būtų tuoj užimamos, kai priešas priverčia iš ankstesnių pozicijų pasitraukti.

Kiškis ir ežys

Rezistencinei kovai labai tinka pasaka apie ežio ir kiškio lenktynes. Kiškis ir ežys pradėjo bėgti, bet kur tik kiškis sustodavo, susitkdavo belaukiantį ežiuką, nes palei visą lenktynių kelią ežys buvo išstatęs savo šeimyną. Visi žinome, kad tas lenktynes kiškis pralaimėjo. Okupuotos tautos stiprybė kaip tik ir glūdi šioje srityje okupanto atžvilgiu: kur tik okupantas pasisuks, ten ras rezistentą. Geriausia rezistencijos strategija todėl yra išplėsti politinės kovos lauką kuo plačiau ir kuo sudėtingiau, kad priešas pradėtų nebesiorientuoti ir nespėtų bei nesugebėtų visur ir visose plotmėse bei srityse laiku pribūti. Žinoma, labai svarbu, kad rezistencinė veikla būtų efektingai

diriguojama, kad turimos pajėgos būtų panaudojamos produktyviai, taikliai ir be didelių nuostolių sau.

Galiausiai reikia žinoti, kad mažą tautą yra sunkiau politiškai nugalėti, negu didelę. Mažos tautos kalba, papročiai ir t.t. yra žinomi tik saujelei svetimtaučių ir jiems sunkiau tautą infiltruoti. Didelės tautos kalbos ir papročių bei galvosenos žinovų dažniausiai yra labai daug.

Žvelgiant į Lietuvą

Perskaite knygą aiškiai pastebėsime, kad autorius ją rašė ypatingai turėdamas mintyje savo gimtąją Latviją ir jos kaimėnes — Estiją ir Lietuvą. Okupuotoje Lietuvoje jau visa eilė jo sumintų minčių yra vykdoma. Aiškiai matomas nepaprastai gudriai išplėstas rezistencinis tinklas. Užtenka pažvelgti vien į "LKB Kronikos" leidimo darbą, kad suprastume kaip disciplinuotai, sumaniai, efektingai ir pasišventusiai veikiama. Net ir daugybę asmenų prieš "Kronikos" leidimo prisidėjusių suėmus bei jų medžiagą ir įrankius konfiskavus, "Kronika" eina kaip ežys.

Mūsų užduotis išeivijoje; palyginus su krašto rezistencija, yra skirtinga. Turime svarbiausia neužmigti, nuolat laisvam pasauliui priminti apie mūsų krašto pavergimą, rezistentų atsiunčiamas informacijas skleisti pasaulyje ir savo tarpe nesi-skaldyti. Jei tai vykdysime, politinės rezistencijos iniciatyva užsienyje bus mūsų, o ne priešų rankose. J. Š.

BAŽNYČIA IR NACIONALIZMAS OK. LIETUVOJE

Vilnius. — Vakaro dienos "Monitor" laikraštis buvo platus Elisabeth Pond straipsnis apie Bažnyčią ir nacionalizmą okup. Lietuvoje. Kiekvieną sekmadienį sostinės bažnyčiose pilna žmonių. Visose 11 bažnyčių, kurios dar neuždarytos, esti ketverios ar penkerios Mišios. Bažnyčios pasidarė ne vien maldos namais, bet ir Lietuviškojo nacionalizmo simboliu. Autorė minį LKB Kroniką, jos iškeltus faktus apie Bažnyčios ir tikinčiųjų persekiojimą, teismus ir kalinimus.

Buvo ji susitikusi ir su Vytautu Zenkevičium, užsienio reikalų ministerio pavaduotoju, iš kurio, kaip ir reikėjo laukti, susilaukė faktų paneigimo, bet neįrodymo, kad nėra taip, kaip yra. Šv. Petro ir Pauliaus bažnyčios kunigas A. Dilys vis tik prisipažino, kad pora civilių yra kalėjime už neleistiną religinės literatūros spausdinimą. Pateikė dar kelis skaičius apie pirmąją Komuniją, krikšto ir jungtinių sakramentus ir kad už viską reikia dar valstybei mokėti. Nesakė tik kiek.

MALDOS KALENDORIUS 1976

Už Lietuvos Laisvę ir Persekiojamą
Bažnyčią Lietuvoje

SAUSIS

Kad Tarptautinis Eucharistinis Kongresas Philadelphiaje įkvėptų didesnės Sv. Sakramento meilės

- 1 K Nauji Metai — Visi meldžiasi už Taiką ir Lietuvą
- 2 P Šv. Jurgio parapija, Albany
- 3 Š Šv. Jurgio parapija, Brooklyn
- 4 S Šv. Petro ir Povilo parapija, Elizabeth
- 5 P Šv. Petro parapija, Kenosha
- 6 A Šv. Gabrielio parapija, Milwaukee
- 7 T Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija, Minersville
- 8 K Šv. Kazimiero parapija, Amsterdam
- 9 P Šv. Juozapo parapija, Chicago
- 10 Š Šv. Pranciškaus parapija, Athol
- 11 S Pertho Lietuvių parapija, Australija
- 12 P Šv. Jurgio parapija, Utica
- 13 A Šv. Bartolomiejau parapija, Waukegan
- 14 T Šv. Pranciškaus Asyžiečio parapija, Youngstown
- 15 K "Šaltinis" ir skaitytojai, Nottingham, Anglija
- 16 P Tėvai Marijonai, Thompson
- 17 Š Tėvai Pranciškonai, Kennebunkport
- 18 S Wollongongo Lietuvių parapija, Australija
- 19 P Šv. Jėzaus Širdies parapija, mokykla, New Philadelphia
- 20 A Tėvai Jėzuitai, Chicago
- 21 T Tėvai Pranciškonai, Greene
- 22 K Šv. Mergelės Marijos Namai, Elmhurst
- 23 P Šv. Benedikto Seserys, Bedford
- 24 Š Šv. Kazimiero Seserys, Holland
- 25 S Šv. Alfonso parapija, Baltimore
- 26 P Nukryžiuotojo Jėzaus Seserys, Brockton
- 27 A Šv. Kazimiero Seserys, Chicago
- 28 T Lietuvių Katalikų Centras, Šiluvos koplyčia, Medelin, Kolumbija
- 29 K Šv. Mergelės Marijos Nekalto Prasidėjimo Seserys, Putnam
- 30 P Šv. Jurgio parapija, Norwood
- 31 Š Matulaičio Namai, Putnam

SUSIPRATĘS LIETUVIS
SKAITO IR PLATINA
SAVO LAIKRAŠTĮ
MŪSŲ LIETUVA

Kova už laisvą Lietuvą neįmanoma be laisvos lietuvių spaudos.

Pinigų siūsti
į Sovietiją
neįmanoma

Maskva. — Nuo Naujųjų Metų Sovietų Sąjungoj įsigalės naujos taisyklės, kad iš užsienio kam nors siunčiama valiuta bus išmokama rubliais labai sumažinta verte, gaus tik apie vieną dešimtadalį, praneša UPI. Tai labai smarkiai atsilięps tiems, kurie gyvena iš užsienio atsiųstais pinigais, ypač darbo netekę norį emigruoti žydai. Tas pats gali ištikti ir Sacharovą, jei jam Nobelio premija, 122 000 dol., būtų nusiūsta paštu. Toks apipėjimas nukreiptas prieš disidentus ir kitus "užsienio agentus".

MŪSŲ ŽINIOS

SAUSIO (JANEIRO) 25 DIENA:
SÃO PAULO Miesto GIMTADIENIS.

IR LIETUVIAI ESAME KVIETIAMSI DALYVAUTI
APEIGOSE, KURIOS PATIO DO COLEGIO AIKŠTĖJ
PRASIDĖS 8 VALANDA.

S T O V Y K L A

Pranešama, kad pirmoji stovykla (I.18-25)
bus prie ITU, p.Kondrato ūky-fazendoj, labai
gražioj vietoj. Yra baseinas, arklių ir t.t.

SESELĖS PRANCIŠKIETĖS POSEDŽIAUJA

Dievo Apvaizdos seselių pranciškių Brazilijoj yra 51. Nemažas jų skaičius — lietuvių. Seselės Brazilijoj turi 6 namus. Jų tikslas — auklėjimas ir, bendrai, katechizacija. Šiomis dienomis jos turi regioninę kapitulą. Tai išrinktų atstovių suvažiavimas. Jos turi apsvarstyti ir apspręsti, ar ankstyvesnės kapitulės nutarimai, liečiantys ypač pokoncilinį atsinaujinimą, buvo įgyvendinti, ir kas šiuo reikalu pataisytina. Taigi, kapitula-susibūrimas vyksta atsinaujinimo tikslais. — Linkime seselėms geriausios sėkmės, siekiant vis didesnio atsidavimo Dievo ir artimo tarnybos dvasioj.

Lietuviškai kalbanti

Vyrų — moterų — vaikų
gydytoja

DRA. HELGA HERING

HOMENS—SENHORAS
CRIANÇAS

Av. Eulina, 99—V. Sta. Maria
(Skersgatvis ties nr. 2214, Av. Deputado Emílio Carlo-Bairro do Limão)

Tel.: 220-0439 / 266-3569

SUSIKĖITĖ ŽIEDAIS

Praėjusį šeštadienį susituokė:

— šv. Kazimiero p-jos koplyčioj:
Piero Vestri ir Aldona Petkevičiūtė. Šliūbą davė kun. St. Šileika. Giedojo LKB-nės choras;
— N.S. do Bom Conselho bažnyčioj: Carlos Barranco ir Ivonė Augustaitytė. Šliūbą davė kun. Pr. Gavėnas. Giedojo LKB-nės choras
— Sto. Antonio de Tucuruvi bažnyčioj: Robertas Jablonskis ir Marlene Žiedaitė. Šliūbą davė t. P. Daugintis.

Naujų šeimų židiniams geriausi linkėjimai.

IŠVYKO

Gavę atostogų, dviem savaitėm išvyko Argentinon Alfonsas ir Rosa Petraičiai su Irute.

UŽSIMOKĖJO ML

50 kr. Kaz. Valiulis
po 60 kr. Oct. Šabonas
Sv. Mizeikis

70 kr. Silvana Mesquita
po 100 kr. Eud. Polišaitienė

Ant. Zolubas
Alg. Saldys
Konstancija Šukys Vilkas
Stasė Lukoševičius
V. Mazurkevičius
Hel. Ramoska

150 kr. Elena Polekauskas
(užmokėjo J. Čiuvinškas)
200 kr. St. Lukosevičienė
308 kr. Isabel Augustinius

Šio ML numerio

GARBĖS LEIDĖJAI

VERA IR JONAS TATARŪNAI

Jedviem gili padėka ir geriausi linkėjimai.

ML Administracija

Antanas ir Adolfinas Petkevičiai, dukters ALDONOS sutuoktūvių proga šv. Kazimiero parapijoje, didžiai dėkoja tt Jėzuitams už koplyčią ir salę, kun. St. Šileikai už jungtūves, LKB-nės chorui ir jo vadovams už giedojimą, visiems bičiuliams už malonų dalyvavimą.

Aušrelė Ličkutė

VAIKUČIO PASISAKYMAS

Tėvelis valgė bastučius
Ir laikraščiu šlamėjo.
Mama išėjo į svečius —
Vėlai namo parėjo.

Tėvelis tarė: po velnių,
Juk tu kvepi cigarais!
Balsu, mamytė, nešvelniu
Atkirto: Tu negeras!

Esu laisva! Esu žmogus!
Darau aš ką tik noriu!
Galiu taisyti tau ragus,
Neklausdama altorių!

Balsu, tėvelis, nešvelniu
Kietai atkirto mamai:
Turiu ir aš lėlių šaunių,
Nepasiduosiu dramai!

Tėvelis trenkė durimis,
Sudrebindamas sienas.
Mama išbėgo skubomis.
O aš . . . likau čia vienas!

FÁBRICA DE GUARDA-CHUVAS

GUARDA-CHUVAS DE TODOS OS TIPOS PARA HOMENS, SENHORAS
E CRIANÇAS, MINI-SOMBRINHAS TIPO ITALIANO E ALEMÃO.

Vicente Vitor Banys Ltda.

Inscr. Estadual 104.519.517

CGC. 60.882.909/001

R. Coelho Barradas, 104
V. Prudente

Fones 274-0677 - (Res.274-1886)
São Paulo

NOSSA LITUÂNIA

MŪSŲ
LIETUVA

Caixa Postal 4421
01000 São Paulo, SP.

Diretor responsável
ANTONIO AQUINO

Redige: Equipe Editorial
Administrador: P. Daugintis

MEIŠNĖ PRENUMERATA: 50 kr. GARBĖS PRENUMERATA: 250 kr.
Pašto numerio kaina: 1,00 kruzėlas. Užuojantis ir sveikinimai nuo 10 kr. pagal odėmą. Dėl kitų abstrakčių turis su administracija. Čekius rašyti „Pedro Daugintis“ vardu.

Straipsnius ir korespondencijas redakcija taisy, pertvarko savo nuožūra. Nemasdoti rašyti gražinami tik antenui prezident. Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išsilaik redakcijos ir leidėja nuomonė. Už skelbimų kainą ir turinį redakcija nesusako. Laikraštis išsina ketvirtadienį. Todėl vietinės žinios ir pranešimai 9-10 puslapiams redakcijai įteikti neveliau kaip iki sekmadienio vakaro.